

Dosarul nr. 2ra-1471/21

Prima instanță: Judecătoria Drochia sediul central (jud. L. Grădinari)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. S. Procopciuc, E. Grumeza, N. Chircu)

ÎNCHEIERE

27 octombrie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Dumitru Mardari
Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Anastasia Hrișca

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Organizației de Creditare Nebancară „Microinvest” Societate cu Răspundere Limitată împotriva lui Maxim Hrișca, Anastasiei Hrișca și Andrei Ureche cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată

împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, prin care a fost respins apelul declarat de Anastasia Hrișca și menținută hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Drochia sediul central, prin care acțiunea a fost admisă

constată:

La 15 octombrie 2019, OCN „Microinvest” SRL a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Maxim Hrișca, Anastasiei Hrișca și Andrei Ureche cu privire la încasarea datoriei și a cheltuielilor de judecată.

În motivarea acțiunii a invocat că potrivit contractului de acordare a împrumutului cu destinație specială, nr. 17330008746 din 8 septembrie 2017, a acordat lui Maxim Hrișca un credit în mărime de 150 000 de lei, cu rata dobânzii aferentă împrumutului stabilită în mărime de 20 % anual, conform pct. 1.7 din contract.

În vederea asigurării obligațiilor asumate au fost încheiate contracte de fidejusiune nr. 17330008746 F1 din 8 septembrie 2017 cu Anastasia Hrișca și nr. 17330008746 F2 din 8 septembrie 2017 cu Andrei Ureche, prin care fidejuserii sunt obligați în mod solidar cu împrumutatul față împrumutătorului.

A menționat că Maxim Hrișca a înregistrat în repetate rânduri datorii la tranșele împrumuturilor și la dobânda aferentă, despre ce ultimul, cât și Anastasia Hrișca și Andrei Ureche au fost înștiințați prin telefon și în scris, dar fără rezultat.

În scopul soluționării extrajudiciare a litigiului Maxim Hrișca, Anastasia Hrișca și Andrei Ureche au fost notificați despre existența și mărimea datoriilor,

despre obligația de a restitui suma împrumuturilor și de a plăti dobânzile aferente și penalitățile, precum și despre intenția OCN „Microinvest” SRL de a acționa în judecată, în cazul în care nu vor efectua plățile conform contractelor.

Și-a întemeiat pretențiile în temeiul art. 28, 166, 167, 174, 175, 243 CPC, art. 512, 513, 572, 617, 867, 869, 871, 1146, 1153, 1156 Cod civil.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea în mod solidar de la Maxim Hrișca, Anastasia Hrișca și Andrei Ureche în beneficiul OCN „Microinvest” SRL a datoriei în mărime de 137 662,41 de lei, dintre care soldul împrumutului – 119 619,86 de lei, dobânda aferentă – 9 458,11 de lei, penalități – 6 848,26 de lei și comision – 1 736,18 de lei, precum și a taxei de stat în mărime de 4 129,87 de lei.

Prin hotărârea din 19 noiembrie 2020 a Judecătoriei Drochia sediul central, a fost admisă acțiunea integral.

Au fost încasate de la Maxim Hrișca, Anastasia Hrișca și Andrei Ureche în mod solidar în beneficiul OCN „Microinvest” SRL suma restantă a datoriei contractuale pe contractul de împrumut nr. 17330008746 din 8 septembrie 2017 de 137 662,41 de lei și cheltuielile de judecată în sumă de 4 129,87 de lei, în total suma de 141 792,28 de lei.

Prin decizia din 12 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Anastasia Hrișca și menținută hotărârea primei instanțe.

În consolidarea soluției adoptate, instanțele de judecată ierarhic inferioare au constatat că potrivit calcului datorii nr. 24001845 din 4 septembrie 2019 pe contractul de împrumut cu dobândă nr. 17330008746 din 8 septembrie 2017, datoria totală constituie suma de 137 662,41 de lei, formată din credit în mărime de 119 619,86 de lei, dobânda în mărime de 9 458,11 de lei, comision în mărime de 1 736,18 lei, penalitate în mărime de 6 848,26 de lei.

Deoarece pârâțul și fidejursorii nu și-au onorat obligațiunile sale de achitare a datoriei în termenul indicat în contractul împrumut cu dobândă nr. 17330008746 din 8 septembrie 2017, conform graficului stabilit, debitorul este ținut să-l despăgubească pe creditor pentru prejudiciul cauzat astfel, dacă nu dovedește că executarea obligației nu-i este imputabilă.

Astfel, este întemeiată cerința OCN „Microinvest” SRL privind încasarea de la pârâți în mod solidar, în beneficiul reclamantului a sumei datoriei conform contractului și calculului datoriei pe contractul de împrumut cu dobândă nr. 17330008746 din 8 septembrie 2017 în mărime de 137 662,41 de lei.

Totodată, cu referire la argumentele apelantei Anastasia Hrișca precum că contractul de fidejusiune este lovit de nulitate, deoarece a fost aplicată violență psihologică asupra acesteia, instanța de apel le-a considerat neîntemeiate și nefondate.

Reieșind din referința depusă, declarațiile intimatului Andrei Ureche și din probele anexate la materialele dosarului, instanța de apel a stabilit că Anastasia Hrișca a cunoscut ce semnează și ce obligații își asumă, iar acțiunile sale prin consimțământul exprimat denotă că asupra acesteia nu a fost aplicată nicio formă de violență.

Or, presupusa violență aplicată față de Anastasia Hrișca a apărut abia peste doi ani după semnarea contractului de fidejusiune, iar până la momentul depunerii

acțiunii de către OCN „Microinvest” SRL în instanța de judecată, nu au fost adresate careva plângeri în sensul dat.

La fel, a evidențiat instanța de apel că apelanta nu a prezentat careva probe concludente și pertinente cu privire la aplicarea violenței fizice sau psihice asupra sa de către Maxim Hrișca, careva plângeri către organele de drept sau careva cereri către OCN „Microinvest” SRL.

La 4 august 2021, prin intermediul oficiului poștal, Anastasia Hrișca a declarat recurs împotriva deciziei din 12 mai 2021 a Curții de Apel Bălți, solicitând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu emiterea unei noi decizii de respingere a acțiunii în partea încasării de la ea a datoriei.

În susținerea recursului a invocat că contractul de fidejusiune nr. 17330008746 F1 din 8 septembrie 2017 este lovit de nulitate, deoarece a fost încheiat prin aplicarea violenței psihice în privința ei.

A comunicat că în momentul încheierii contractului de fidejusiune, dânsa a fost căsătorită cu Maxim Hrișca, care prin comportamentul său brutal și agresiv și prin diferite amenințări, care pot fi considerate ca violență psihică, de fapt, a constrâns-o la încheierea contractului de fidejusiune respectiv.

Având în vedere prevederile art. 216 alin. (2), 219 alin. (1) și 229 alin. (1) Cod civil, în redacția până la 1 martie 2019, a evidențiat că actul juridic - contract de fidejusiune nr. 17330008746 F1 din 8 septembrie 2017 nu poate fi considerat valabil, deoarece la încheierea acestui contract au fost încălcate un șir de norme de drept civil care atrag nulitatea lui.

Astfel, a considerat că contractul de fidejusiune respectiv trebuie să fie recunoscut anulabil cu efectul retroactiv, adică că nu produce niciun efect juridic pentru părțile contractului din momentul încheierii lui.

La fel, a precizat că toate mijloacele bănești obținute în baza contractului de împrumut, au fost utilizate de către Maxim Hrișca și Andrei Ureche pentru finanțarea afacerii comune, din suma bănească respectivă dânsa nu a avut beneficiul.

La 3 septembrie 2021, în adresa OCN „Microinvest” SRL, Maxim Hrișca și Andrei Ureche a fost expediată copia cererii de recurs depusă de Anastasia Hrișca, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire anexată la materialele dosarului (f. d. 16 vol. II), fiind recepționată de OCN „Microinvest” SRL la 9 septembrie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 18 vol. II).

Corespondența menționată care a fost expediată în adresa lui Maxim Hrișca a fost returnată de către oficiul poștal cu mențiunea „temporar plecat din țară”, iar cea în adresa lui Andrei Ureche cu mențiunea „nu locuiește așa persoană” (f. d. 19, 20 vol. II).

La 24 septembrie 2021, prin intermediul oficiului poștal, OCN „Microinvest” SRL a depus referință la recursul declarat de Anastasia Hrișca, solicitând respingerea recursului.

Până la data stabilită pentru examinarea chestiunii privind admisibilitatea recursului, în adresa Curții Supreme de Justiție, alte referințe nu au parvenit.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale, dacă legea nu prevede altfel.

Din materialele dosarului rezultă că copia deciziei recurate a fost expediată în adresa părților la 25 iunie 2021, fapt ce se confirmă prin scrisoarea de însoțire (f. d. 242 vol. I), fiind recepționată de recurentă la 30 iunie 2021, ceea ce se atestă prin avizul de recepție anexat la actele cauzei (f. d. 247 vol. I).

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 4 august 2021 în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului declarat de Anastasia Hrișca, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră recursul drept inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a cauzei sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Anastasia Hrișca, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, argumentele invocate în recursul declarat se referă la dezacordul recurteii cu soluția pronunțată de către instanța de apel, însă nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei contestate.

Totodată, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reține că recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Distinct de aceste constatări, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție precizează că, în contextul normelor procedurale din Secțiunea a II-a, Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Prin prisma art. 432 alin. (4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC, însă, din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.

În acest sens, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a relevat în jurisprudența sa constantă, rezultând din prevederile art. 6 § 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale, că nu se impune motivarea în detaliu a unei decizii prin care o instanță de recurs, întemeindu-se pe dispoziții legale specifice, respinge recursul declarat împotriva sentinței pronunțate de o instanță inferioară, ca fiind lipsit de șanse de succes (cauza Rebai și alții contra Franței, Comisia Europeană a Drepturilor Omului, 25 februarie 1995, nr. 26561/1995).

În circumstanțele menționate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție conchide că recursul declarat de Anastasia Hrișca urmează a fi considerat ca inadmisibil.

În conformitate cu art. 433 lit. a), 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se consideră inadmisibil recursul declarat de Anastasia Hrișca.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Dumitru Mardari

Mariana Pitic